

LO TEATRO CATALÁ

ANUNCIS
Y RECLAMS
à preus
CONVENCIONALS

PERIODICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS,

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

Director: D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ
Y ADMINISTRACIÓ
carrer Diputació
125, 2.º, 3.^a

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . . 1.^{oo} pesseta trimestre.
Fora. . . . . 1.⁵⁰ » »
Artistes estrangers, 25 pessetas l' any.

ULTRAMAR

{ Semestre. . . 7 pessetas
Un any. . . 12 »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atrassat. . . 15 »

Notas catalanistas

La lectura del discurs de gracias pronunciat per lo Sr. Fuster en la sessió inaugural de la societat nomenada Foment Catalanista, y lo qual elegantment imprés ha tingut dita associació la galanteria de enviarnos, nos ha sugerit tot una munió de pensaments respecte á la conveniencia de que 's propaguin entre la classe treballadora los ideals del regionalisme.

En moltes ocasions hem parlat ja de la societat á la que dediquem aquestes ratllas y hem ressenyat sas tertulias y vetlladas familiars, així mateix que sas conferencias y reunions de caràcter mes solemne; fentnos obrar de aquesta manera un sentiment de simpatia que experimentem envers lo Foment y los seus socis. Eix sentiment afectuós lo sentim de llarch temps, y una proba que demostra la veritat de lo que dihem, es la de que lo primer acte ostensible verificat per Lo TEATRO CATALÁ, ó sia la funció d' honor donada en Romea pera contribuir al bon éxit de la tómbola duda á cap per lo Centre Catalá en alivi de la familia del inolvidable don Lleó Fontova, al Foment Catalanista vam dedicar-lo y no á altra entitat ó corporació. Aquesta corrent de simpatia té son origen en que nosaltres vam acariciar per molt temps la idea de fundar en Barcelona societats catalanistas formadas per element popular, y en las que estessin al alcans del associat tots aquells atractius propis pera complementar sa instrucció y pera esbargar en útils y recreatius passatemps las horas vagativas de las diadas de descans. Créyam, donchs, que al fundarse lo Foment, vindria á posarse en práctica la idea acariciada per nosaltres, y per tal motiu hem esperat fins ara á parlar d' ella, tota vegada que no sabíam á que atenirnos sobre sos propòsits, sense haver sentit desenvoluparlos en virtut de no haver tin-

gut lloch fins fa pochos días la primera de sas sessions inaugurals.

Ara es ja diferent. La vetlla de la sessió inaugural assistirem al acte, y si hem de ser franchs, no van sortirne d' ell ab la ilusió de que las funcions de la societat corresponguessin á la idea qu' 'n teníam formada. Es mes: vejérem á la novella societat entrar en la vida ab pas vacilant y veu tremolosa, y aquesta actitud no es la mes convenient pera posar arrels fondas. Y es que cada institució déu respóndrer al objecte concret de sa fundació y al apartársen ó desviarse d' ell, se troba com nau sense timonell en mitj del immens Océa.

Creat lo Foment Catalanista per D. Narcís Verdaguer, y havent sigut ell son primer president y acceptat recentment la reelecció ¿perqué no 's trobaba en son lloch lo día en que havían de marcar-se los propòsits de la associació filla de sos treballs? ¿Cóm vá permétrer, si ell no podia serhi, que suplís la buidor de sa ausencia la lectura d' un document respectable en son oportú temps y lloch; pero que en l' acte á que va aplicarse era una verdadera inoportunitat? Y además preguntem: ¿es únicament lo programa que lo Sr. Fuster desarrollá en son discurs, que en general vá agradarnos, lo que també pensa lo Sr. Verdaguer, y creu també que lo Foment no déu fer altra cosa que lo fet y proposat fins ara?

Nosaltres opinem que en quant á punts de mira generals, es deficient lo discurs de gracias del Sr. Fuster, únich document doctrinal que'l Foment ha produhit, y en quant al modo de ser de la societat, veyem algún tant errat lo camí. Lo programa ó funcionament de una associació catalanista de índole popular, hauria de ser molt diferent del de las corporacions de índole més científica; y en aquest concepte, interin no pogués establir en son local escola de primera ense-

Carme, 33

Máquinas de cusir, máquinas de fer mitja

SANTASUSANA

PREUS SENS COMPETENCIA

Aparatos para pendre duxas.

Taller pera adobar tota classe de máquinas — Se ven á pllassos y al comptat

Carrer del Carme, 33.—BARCELONA

Carme, 33

nyansa pera la instrucció dels fills dels associats, podria establir escola ú horas de classe pera los mateixos socis que volguessin apèndrer de llegir y escriure en llengua catalana.

Los locals deuría procurarse fossin lo mes grans y espayosos possible y en ells establirhi com á complement indispensable, un pati ó saló de gimnástica y jochs de botxas, barra y altres que contribuïen al dessarrollo de la forsa muscular, així com igualment lo tiro de fletxa y lo de armas de saló, á fi de exercitar la fixesa del pòls y de la mirada. Aquestas distraccions agradan y son mes propias de jovent que lo assistir á sessions ab pretensions de académicas; y, sobre tot, serian de utilitat immediata, puig que contribuïen á fomentar lo benestar de salut dels associats.

Altres dels objectes d'una societat com lo Foment Catalanista, hauria de ser lo fer surtidas al camp; pero no á fer prédicas ni conferencias politicas, sino á fer bonas caminadas fins á resistir sense cansanci 6 ó 8 horas de jornada y escullint ab preferencia sempre lo terreno accidentat en lloch del plá ó de carretera y lo bosch ó despoblat ab preferencia á las vilas. Aquestas excursions no deurían tenir cap objecte de estudi, sino únicament lo de fer exercici corporal y robustir l'organisme: no fóra tampoch convenient fossin fetas en gran grupo sino en petit circol de companys, lo mes de quatre cada grupo y així fora mes fácil la avinensa.

La práctica aniria demostrant la bondat d'aquest sistema, quals fruyts no tardarian en tocar-se, y pera realisar los punts del programa que fins aquí hem exposat, tothom es bó, ningú té pocas condicions de inteligencia—En lo local social podrian donarse lliçons ó conferencias de Historia catalana, sense que tampoch hagués de ser cap sabi lo disertant: bastaria ordinariament ab que hi hagués bons lectors y una inteligencia experta en triar lo que deuría llegir-se, pera que resultessin luhidas y profitosas ditas conferencias y agradables las vetlladas literarias que 's disposessin. Aixó no vol pas dir que haguessin de desterrarse de ditas sessions los treballs expontáneos dels socis, ans al contrari. Pero en lo que deuría despertar-se verdader estimul es en que surtissen llegidors que donessin á las obras llegidas lo sentit verdader de que las ha impregnadas l'autor que las va escriure.

Si 'l desarrollo de la societat fos creixent, podria establir-se en son local un escenari pera la representació d'obras catalanas y los actors deurían ser exclusivament triats d'entre los socis que tinguessin ja abtitut pera parlar en públich algún tema determinat, pero que 'ls falta donar lo primer pas, ó sia pérdrer la pòr, com vulgarment se diu. Lo teatro, donchs, los facilitaria l'acostumarse á produhir-se devant de reunions numerosas.

Y també fóra de utilitat práctica la creació d'una important Biblioteca formada en especial de manuals explicatius de tots los arts y oficis. Las obras grans de fusteria y serralleria, ebanisteria y moltras altras que existeixen, son de difícil estudi y consulta pera nostra classe obrera, y se li faria un verdader servey donant-li facilitat pera que estiguin á sa disposició pera usufructuarlas. Lo complement de las bibliotecas podrian ser petits museos industrials, no de mostrars de filats ó de teixits, sino miniaturas ó reduccions de màquines y altras de útil aplicació al treball.

Veus aquí exposada en globo nostra opinió sobre lo que déu ser una societat com lo Foment catalanista; y com res de lo exposat s'oposa á que al mateix temps sia lo patriotisme lo gran móvil que la animi, tot se pot agermanar molt bé. Prengui en consideració la Junta del Foment lo que portem dit; estudihi la manera de dur á terme nostres consells d'amich y veurá créixer la societat que governa donantnos algún dia las gracias per las reflexions á que ha donat lloch la nostra assistencia al acte inaugural d'enguany.

J. BRÚ.

Certamen teatral catalanista

Ja está en part cumplert lo principal objecte que va guiarnos al convocar al autors catalans á la presentació d'obras ab que enriquir nostre teatro y fomentar la afició de nostre públich.

Ab deu produccions presentadas desitjan diferents poetas 'l honor de ser premiats y de veurer representats sos treballs en extraordinaria funció de gala, un cop examinats per lo corresponent Jurat en lo qu'han de figurarhi, segons voluntat dels aspirants, autors tan celebrats com lo Mestre en Gay saber D. Frederich Soler, poetas tan distingits com D. Conrat Roure, altres de merit tan reconegut com D. Joseph M.ª Arnau, D. Angel Guimerá, don F. Ubach, y D. J. Riera, escriptors de talent com D. Joseph Roca y Roca, ó publicistas tan reputats, com D. Francisco Miquel y Badia, D. Joseph Pin y Soler, que junt ab D. A. Guasch Tombas y don J. Guibernau, son fins ara 'ls proposats en conformitat á las Bases anunciadoras.

No hem de parlar aquí del mérit de ditas produccions, porque aixó será en son dia de la exclusiva competencia del Jurat; pero hem de fixarnos en una circumstancia que, tenintla en compte, podrá contribuir sens dupte al major lluhiment del acte que 's tracta de realisar.

Entre las obras rebudas, n'hi ha vuyt que obtan al premi según y tant solament n'hi figuran duas en condicions pera alcansar lo primer premi: mes ben dit, no son sino duas las que constan de tres actes, y encara l'autor d'una d'ellas manifesta en nota particular (sense firma) que l'ha acabat á corre-cuyta.

Tals fets indican la possibilitat de que hi hagi algún poeta dramátich que, desitjant pèndrer part en

ARXIU LIRICH-DRAMÁTICH

DE

BONNIN GERMANS

COPISTERIA DE VERS Y MÚSICA

Se serveix per tot Espanya á preus baratos

Carrer de Vidre, 2, quart, Barceona.

Despatx cada dia, fins á las 10 del vespre.

Polvos de jabon perfumado

PARA AFEITAR

FÁBRICA

DE RAMON PUIG Y HUMBERT

Calle del Saucó, n.º 1. CANET DE MAR

Paquetes de peso 400 gramos á 1 peseta cada uno, y al por mayor, 25 por ciento de bonificación

lo concurs literari-teatral que tenim convocat, hagi d'abstenir-se'n á causa de no poguer acabar sa composició, per falta de temps, dintre del plasso senyalat.

Per altra part, una circumstancia de forsa major sobrevinguda fa pochs dies, privaria potser actualment de fer la constitució del Jurat tal com per sa part pogués desitjar la empresa de un dels dos teatros que, ab arreglo á la base 6.ª, podran designar un director d'escena.

Tothom sab, en efecte, la sensible desgracia que afligeix avuy al director artístich de Novetats que no podria, per estar malalt, acceptar lo honrós càrrech que potser desitjará donarli aquella empresa.

A fi, donchs, de salvar aquestos inconvenients en benefici del resultat d'un acte de tanta importancia, y considerant los pochs dies que faltan fins á aquell en que espira actualment la fetxa d'admissió, se prorroga fins al 29 del vinent Febrer lo plasso pera que 's puguin enviar produccions á Secretaria, segons la base 8.ª de las de la Convocatoria de 1.er d'Octubre prop-passat; entenentse, per lo tant, que la constitució del Jurat se publicarà en lo primer número de LO TEATRO CATALÀ del mes de Mars próxim, y lo fallo que recaigui s'anunciará en lo de la primera setmana d'Abril següent.

Barcelona, 23 Desembre 1891.

Lo Director de LO TEATRO CATALÀ,
periódich organisador del certamen
JOAN BRÚ SANCLEMENT.

P. A. de la Redacció,
lo Secretari,
JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

Lo soldat català (1)

A mon distingit amic en Manel Ximeno

A ne 'l bo de ma edat y mas follias,
quant mon cor plé d'amor y benhauransa
atret per la hermosó d'una donzella
mes gaya que las flors que 'l cel enflayran;
quant sentat á lo escó de llar fumosa
las vetllas hivernals, junt á la mare,
sentia rememorar trémul al avi
las gestas dels passats y ensemps rondallas;
quant de mos pares jo tot l' encant era
y volgut dels companys, que en las vespradas
com vols de rossinyols buscant parella,
á las ninas jolius cants entonábam.
la contribució de sang, que Espanya als pobres
sols aplica y 's diu civilisada,
pera guardar al Rey y á sa superbia,
per la pàtria y per ell van sortejarme.
Y pares, pur amor, amichs y ditxa,
mon poble, tot... la terra catalana,
tingué d'abandonar mon cos ab pena,
deixant dintre d'un cor tota mon ànima.

Ja soldat sòch avuy; ja l' arma empunyo
entremitj d'eixa rassa castellana
que, si li parlo com la mare mia

(1) Poesia llegida en la sessió inaugural del Foment Catalanista, de Barcelona.

gronxantme en lo bressol sempre 'm parlaba,
tal com sent lo meu cor y tal com penso,
se 'n burla sens pietat, fins me maltracta,
dihentme mil vocables tots indignes
y esclato en amarch pló anyorant ma patria.
¡Quant anyora mon cor á Catalunya!
¡Son cel, sos cants, sa franca y noble parla!
Constantement, ab neguit, ma boja pensa
's revolca en mon cap plé d'esperansas,
y á las nits ¡quinas nits mes angoiosas!
Quant pren en mon cervell lo somni hostatje,
com lo niu ignocent qu'ab ànsia espera
los juguets dels Reys Magos en sa diada,
en mos pares, ma pàtria y fins m'aymia
somnia, esclau del plor y la anyoransa;
¡Is hi envio 'l sonris que 'l ayre gosa;
m'apar senti 'ls moixons al trench de 'l auba:
com vols de papallonas, vers l'esglesia
veig las ninas que van endiumenjadas;
me sembla senti 'l gall que 'l jorn saluda,
y quant penso senti á la mare aymada
que del somni ab tò suau ve á deixondirme...
¡sento per ma dissort lo toch de diana!
Quant crech aná al treball, la noble lluyta,
ab lo càvech á punt, fent grans cantadas;
quant crech empunya l'eyna que don'vida,
me trobo ab lo fusell, l'eyna que mata.

Mes per la patria fiel diuhen que vetlli
constant mos superiors... ¡Oh, quin sarcasme!
¡Si de la meva 'ls clams son desatesos,
escupida la veig, al jou postrada,
dantli un Códich civil que sols intenta
borrar de son penó las quatre barras!

Per la patria aquí jo per ella vetillo,
y la veig constantment bofetejada;
que sa industria ab tractats es destruida,
que s'fa menynspreu de sa divina parla,
que á sos fills, franchs y honrats, se 'l tracta sempre
d'avaros, de mesquins y miserables
perque, amants del progrés, tots ells emplean
sos tresors en treball y en secar llàgrimas,
tal com han fet mil cops, com ha poch feren
ab un poble de terra castellana.

Si aixó es estar vetllant la patria mia,
á Catalunya prest deixeu marxarme,
que dessota dels plechs de sa bandera
tindrè pàtria y amor... y tindrè mare.

IGNASI IGLESIAS.

ESTRENOS CATALANS

ROMEA.—*Los Pastorets*, comedia en 5 actes y 24 quadros, escrita en vers per un conegut autor.

La costum disposa que 's posin en escena *Los Pastorets* durant las festas de Nadal, y la empresa del teatro ROMEA ha volgut aquest any innovar dita costum en alguna cosa. Tenim, donchs, uns *Pastorets* nous.

No detallarem gaire la obra per ésser d'aquelles d'argument forsat y prou conegut. L'objecte de divertir garbosament al espectador es lo fi de la obra, y aixó ho logra perfectament l'autor per medi de las continuas y graciosas pallassadas pas-

PELUQUERÍA ARTÍSTICA

Saló per afeitar, tallar y rissar lo cabell.

DE

LLUIS ANGLADA

GRAN ASSORTIT DE PERRUCAS
y tota classe de postissos per artistas de teatro
Boters, 8, entressuelo

CONSTRUCCIÓ DE TEATROS

SERVEY COMPLERT Y BO

pera guardarropias

Per informes y detalls, dirigir-se al fuster del carrer d'Estruch, 11.

BARCELONA

torils que omplan tots ó casi tots los actes de la nova comedia.

En cambi, en los quadros que hi pren part lo dimoni, se nota una tendència á formalitat, que no va pas bé. Al dimoni dels *Pastorets*, al tréurerli la cua y las banyas li han pres son aspecte típic y ja no sembla dimoni. Ademés, es un diable massa filosoph y algunas vegadas un tant pesat.

En quant á Joseph y Maria, estan bé en totes las ocasions. Una de las cosas que va ésser poch ben rebuda, y que per altra part, ningú la trobaria á faltar si siguiés suprimida, es la relació que fa en *Garrofa* al retornar del infern, á sos companys los pastors.

Los actors estabàn algun tant insegurs de sos papers; pero caracterisaren molt bé la interpretació dels tipos, mereixent citarse especialment á las germanas Clemente en sos respectius papers de Gabriel y de Maria, á la Srta. Sala y á la Sra. Munner. Lo Sr. Soler doná en lo just y feu riure en gran, aixís com també lo Sr. Capdevila. Lo paper de Satan, lo desempenyá á conciencia lo Sr. Borrás, que fou molt aplaudit, al igual que tots los altres actors. No duptem de que en las representacions successivas la obra millorarà encara en execució.

L' autor de la obra fou cridat varias vegadas á las taulas y no surti á rébrer las aclamacions del public; que las tributá també molt de veras als autors del nou decorat.

Avuy no podem parlar encara del concepte artístich de las decoracions, per lo curt del temps de que disposem; pero ho farà nostre redactor especial de Bellas Arts en lo número prop-vinent.—B. S.

REVISTA TEATRAL

LICEO.—Després de tota una setmana sense poguerse dar funció per haverse convertit lo teatro en un hospital de tenors indisposats, lo dissapte passat va poguerse combinar una *Aida* en la qual va debutar lo tenor Sr. Bugatto acompanyat dels altres artistes que l' havian desempenyat anteriorment. Té aquest artista una bonica veu, robusta en la corda mitja y un poch flaca en los aguts. Segons noticias, havia cantat antes de barítono, per lo qual la impostació de la veu de tenor se ressent de la *tessitura* á la que primerament s' havia dedicat. Com canta ab gust y sentiment, va ser ben rebut del públich que l' va aplaudir repetidas vegadas durant lo trancurs de l' ópera.

Lo dilluns va estrenarse la preciosa ópera de Weber, *Der Freischütz*. Esperem sentir las successivas representacions en que hagin desaparegut las inseguritats de la primera, pera poguer fer la setmana entrant un examen ab la detenció que requereix l' importancia de la obra. Adelantarem tan sols que *Der Freischütz* ha sigut cuidadosament ensajada y que certas deficiencias que van notarse dilluns, propias del estat nerviós en que s' trobaban la majoria dels artistes, es de esperar que desapareixerán conforme l' ópera s' vaji fent. Bon Nadal á tothom y que menjin forsa gall de debo, que lo que es de galls de tenor ja 'ns ne han atipat.—BEN.

TEATRO DEL CIRCO.—En aquet grandió y bonich colisseu s' hi estrená lo passat dissapte un ball d' algunas proporcions, original del senyor E. G. V. Laflaca y del reputat coreógrafo senyor Tarrida.—*El rapto de la bella Helena* es un ball mitològich en 3 quadros, ben representat, bonich, qu' entreté agradablement durant una hora als espectadors ab sas combinacions y música y que proba novament la pericia del senyor Tarrida y la forsa y agilitat de la sempre bonica primera bailarina senyora Michelucci, y la seguritat que tant recomana á la senyora Peña. La música, que havem ja dit es bonica y adequada, perteneix al mestre Zubielqui qui dirigeix també ab pericia l' orquesta.

CALVO VICO.—Diumenge al vespre tingué lloch lo benefici del aplaudit primer actor senyor Tressols, vegentse per aquet motiu molt concorregut lo colisseu de la Gran-via.

L' obra escullida *En el puño de la espada* obtingué bon desempenyo, donant motiu de lluhiment al beneficiat, qui al final de l' obra va rébrer una entussiasta ovació.

S' estrená lo monólech català *Juanita*, de D. Anton Coll, escrit exprofés pera la nena Tressols qui l' desempenyá magníficament, encantant al auditori lo modo de dir de la tendra artista que siguié molt aplaudida y cridada repetidas vegadas, al final, junt ab l' autor.

De tots modos, nos aventurem á dir que estem segurs que lo monólech aquest produiria mes efecte desempenyat entre teló y candilejas, com ja en altres s' ha vist.—X.

EDEN CONCERT.—Hi hem vist per la companyia de sarsuela, las obras *Torear por lo fino* y *Las Amazonas del Tormes*; en la primera s' hi distingí lo Sr. Lopez y en la segona s' hi lluhiren los Srs. Lopez y Ballina. La Sra. Maria Molgosa s' hauria lluhit si no hagués estat, com per desgracia estava, un xich afónica; lo Sr. Bergadá (tenor) francament, hauria pogut cantar la romanza una mica millor, puig que va deixar bastant que desitjar.

Continúa cada vespre recullint molts aplausos, Mlle. Paule Delmont, porque es, á la veritat, una estrella en tots los géneros, puig si canta bé en francés, bé canta en italiá y bé canta en espanyol. Posseheix una magnífica veu de tiple, ben timbrada y no poch extensa; diu ab passió y ab gran finura, y lo públich no s' cansaria may de sentir-la.

Mr. Real, (barítono) recull també aplausos cada dia.—R.

FOLIES BERGERE.—Per casualitat assistirem l' altre dia á aquet local y poch fariam ressenya de lo que vejérem á no ser lo Sr. Martí, qu' es lo primer ventrílocuo espanyol, y qu' ab sos fantoches fá passá un bon rato al públich. Lo Sr. Martí s' ha construït ell mateix los seus ninots, se 'ls ha pintat, vestit y calsat, y ha fet un estudi tan gran, que pot competir molt bé ab los demés extrangers. Observárem detingudament lo moviment de la garganta y es casi imperceptible, diferenciantse dels altres á quins sens fixa ruoshi gaire haviam vist

LA GRAN EXPOSICIÓN

poema festiu en XXV cants y escrit en varietat de metros per

JOHN MOLAS Y CASAS

Un tomo de 270 planas ilustrat ab 210 dibuixos y grabats de R. MIRÓ FOLGUERA
3.ª edició.—Preu, 5 pessetas.—Se ven en las librerías y en la Administración de la Galería Molas y Casas
Hospital, 12 y 14, 2.º—BARCELONA

molt marcat lo moviment del coll. Lo Sr. Martí se veu que ha fet tant per dissimular lo mal efecte que produhia á tothom lo véurer tal moviment, que 'l fa, com ja hem dit avans, que ni menys s'apercebeix.

No es estrany, donchs, que un cop se hagi donat á conéixer en major escala lo Sr. Martí, obtingui un lloch distingit entre los demés ventrílocuos notables de Europa.—R.

Intimas

Sr. D. A. de la Florida.

Estimat y benivolgut amich: alegris, que aquesta es la última de las *Intimas* dirijidas á vosté. Prou llargas han estat; pero la materia era abundant y no 's podia fer sa exposició en pocas paraulas. Per altra part, en ma anterior vaig prométre-li acabar ab aquesta ma tasca y tocan á cumplirho.

Debades crech es dirli que aquestas epístolas han repercutit en lo lloch mes sensible de mon objectiu: mas paraulas han tret de centro al periclit y sabi president de l'Associació Musical senyor Rodriguez Alcántara qui en Junta Directiva celebrada en 16 de Septiembre prop-passat, va acordar donarme un vot de censura per haver estampat en ma primera *Intima* conceptes que son completament falsos.

Déich dirli, amich Armando, que la persona á qui'm referia, en quatre mesos que han transcorregut, ni m'ha exhibit documents que justifiquin lo fals de mon judici, ni m'ha *exijit* (lley de impremta) la rectificació. Sols han mediat entre 'ls demés individus de Junta y jo, paraulas, paraulas y paraulas, que han servit pera converti 'l local en.... pescateria.

Pero com que jo, amich Florida, no sòch, ni per ma edat, ni per mon temperament, ni per ma manera de pensar, d'aquells que diuen las cosas sens tenir á má actes que las justifiquin, á mes de dir que 'n Rodriguez Alcántara no sab d'armonia ni contrapunt y fuga, ni la forsa ritmica que té 'l compás per la acentuació de paraula, avuy déich dirli, perque puch, que tampoch sab los *debers* que 'l reglament de la Associació Musical imposa al president.

Pera poderho demostrar en temps oportú (lo diumenge próxim, 27, celebra Junta General) deixo per un' altra ocasió lo fer públich lo que 'l distingit crítich de «La Renaixensa» pensa dels mestres que li vaig citar al final de ma anterior carta.

Donchs, com li deya, acordaren mos companys de Junta honrar-me ab un vot de censura, estant jo, —com vosté sab—en aquella fetxa, (16 Septiembre) fora Barcelona, y, per lo tant, privat de donar las rahons en las quals fundo la veritat de la exposat. Pero ocupaba la presidencia l'autor de la tercera *Romansa sens paraulas* y son parer tingué prou forsa pera infrinjr ébertament lo reglament, acordant per unanimitat lo donarme un vot de censura.

Ploma en mà lo senyor Cussó, secretari, extengué l'ofici que aquí copió y que fôu dictat per en Rodriguez Alcántara.

Diu aixis:

Hi ha un sello que diu: *Asociación Musical de Barcelona.*

«La Junta Directiva ha visto con desagrado el artículo firmado por usted en el periódico semanal LO TEATRO CATALA en su número 45, correspondiente al 10 de los corrientes, y por unanimidad protesta de algunas afirmaciones que hace V. en el mismo, referentes á cantidades que se adeudan de fechas atrasadas, cuya especie es de todo punto falsa.

En su virtud y ante la sorpresa que ha debido causar á esta Junta Directiva que V., formando aún parte de la misma, se haya atrevido á dar á luz semejante artículo, en sesión de Junta Directiva celebrada el día de hoy, ha acordado por unanimidad dar á V. un voto de censura.

Lo que comunico á V. para los efectos consiguientes.

Barcelona 16 Setiembre 1891.

P. A. de la J. D.

El Secretario 1.º

Jaime Cussó

Sr. D. Modesto Vidal.

Ara bé, senyor Armando; creyent lo Rodriguez que ab aquest ofici me donaria jo per dimitit del càrrech de vocal de la Junta Directiva de la Associació Musical, no 's pensá seria necessari cumplis ell ab lo deber que li imposa ben clar y terminant lo art. 24 del reglament que diu:

«El Presidente de la Asociación, á más de convocar y presidir las sesiones de la Directiva, debe:

1.º .....

2.º .....

3.º Firmar con el Secretario las actas de las sesiones y todas las comunicaciones y oficios que se libren por acuerdo de la Junta, sin cuyo requisito no serán válidos los documentos.»

Ja ho veu, senyor Armando; no sols no sab lo senyor Rodriguez armonia, contrapunt y fuga, ni de dirigir orquestas—¡de qué li ha de venir!—sino que ni sab desempenyar dintre la part legal lo càrrech de President d'una societat ben organissada.

Y lo que es mes llástima, que aprobaren ab son assentiment ó ab son vot la censura, per un acte del que encara cap d'ells ha pogut demostrar sa falsetat.

Los que aprobaren la gran idea d'en Rodriguez, foren los senyors G. Roig, N. Vilaseca, C. Cristies, N. Ortiz, J. Salvat y J. Cussó.

¿Ha comprés ara, bon amich, perquè li deya que lo *desideratum* d'en Rodriguez era cobrar-se 'l barato de la Associació Musical, exhibint-se en los concerts que la mateixa dona?

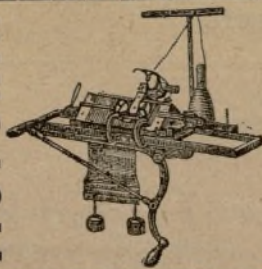
Diumenge, de dret, espero deixarà, per bé de la Associació, de ésser president, y ja 'm dirá vosté las vegadas que 'l nom de tant preclar músich se dona á coneixer al públich. Diuen que nostre home está molt enfeynat pera donar á llum las 497 composicions que li faltan per completar las cinquantas.

Prou de Rodriguez. L'espero diumenge vinent, 27, á la Junta General que celebrará nostra Associació Musical de Barcelona en son local, Gobernador, 8, 1.º

Sab, verdader amich, queda á sa disposició son atent S. S.

MODEST VIDAL.

VICTORIA

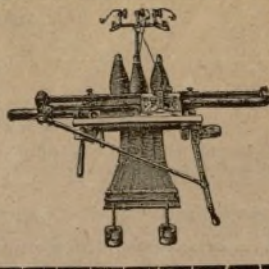
¡VICTORIA!

Es la máquina mes perfeccionada y la que proporciona la millor manera de guanyarse la vida á casa. S'hi fan mitjas, calcetins, camisetes, y demés géneros de punt. Preus reduhits y ensenyansa gratis.

Pera tota classe de datos, dirijirse al operari constructor

N. AGUSTI MANYOSA

Archs de Junqueras, 4. 1.º

CONCORDIA

Ayuntamiento de Madrid

BELLAS ARTS

SALÓ PARES.—L' exposició actual, de la que en la passada setmana adelantarem l' impressió, es d' aquelles que passat algun temps no deixan cap recort d' ella, ja que, entre las obras exhibidas, no n' hi ha cap que per sa forsa pictórica, tendencia d' escola, assumpto, composició etc., sobressurti de modo palpable. Tot es allí correcte, res hi ha que fassi riurer; pero, en cambi, salvo contadíssimas excepcions, tot es mitjanet y algunas obras molt més inferiors que lo que acostumem á véurer cada setmana. Hi faltan també firmas avaloradas.

Entre lo que sobressurt, després de lo indicat en lo número passat, mereix anotar-se un paisatge de 'n Joseph Masriera que 's recomana per las mateixas qualitats que fan ser buscadas sas obras: igualment podem dir del quadret de son germá D. Francisco; mes en lo pintat pe 'l paisagista hi trobem sempre mes veritat, justesa y forsa.

Los capets de 'n Graner son uns borratxos molt expressius y ben pintats. En Feliu hi té un cap pintat al oli, de vigorosa factura; qualitat que fa també recomanables uns dibuixos exposats en l' altra testera del saló. En ells s' hi veu la fermesa del trasso y que son tots ells provinents del natural. Dumenge es un pintor que en lo que exposa ara farà dos anys pera ferse conéixer, nos feu concebir esperansas d' haver nascut un altre pintor; mes en lo per ell ara exposat, no hi veyem l' adelanto que desitjariam. Lo mateix podriam dir als senyors Pinós, Meifren y Cusachs, y pitjor encara al senyor Marques, perque aquet artista, que té sens dupte talent, no sols s' ha estacionat, sino que lo exposat en lo saló enguany val menos que lo d' antany que d' ell coneixiam.

De tot cor lamentem las preocupacions que sobre l' art amohinan avuy día als pintors, y fem vots pera que, més sobre si, recordin que en tota época l' art no ha sigut més que lo natural embellit per la mà del home; que quant se copia la naturalesa tal com es, no 's fa art, sino fotografia. Tot altra cosa son modas ó preocupacions y, en últim resultat, amaneraments y falornias.—U. D. O.

COLABORACIÓ ADMESA

Nadal

Es una vegada 'l any.

No hi ha poble ni poblet
(es á dir, sos habitants)
que no celebrin lo día
de menjar pollastre ó gall;
puig la ocasió aprofitan
atipantse fins al nas,
per tenir á la memoria,
qu' es una vegada á l' any.

Las donas estrenan batas;
los nens, un vestidet blau,
los homes estrenan trajos,
y 'ls vells, capa ó bé gaban.
Y després lo mort ne deixan
perque no poden pagar,

y diuen á casa 'l sastre
—«Es una vegada á l' any»

Los cafeters ab las rifas
de turrons, capons y galls,
escuran bé las butxacas
de tots los parroquians.
Y entretant lo mosso crida,
—¿Qui vol l' últim? ¡val un rall!
roda 'l bombo, va la bola,
«es una vegada á l' any.»—

Ara tots aquells tanocas
qu' esperan la de Nadal,
son uns pobres infelissos
que quedan ben enganyats
Dels billets ne fan mil trossos,
puig la sort no 'ls ha tocat,
y després diuen:—Paciencia,
jes una vegada á l' any!

RUCH NAFRAT.

La nit de Nadal

La nit de Nadal
N' es nit d' alegria.

La nit de Nadal, tant desitjada per mi, puig era 'l dia destinat á gosar dels plahers de la familia, vingué; mes tocantme estar de guardia en l' Hospital.

Per més que vaig demanar á mos companys que'm sustituhissen, ningó volgué quedarse. ¿Qui es que s' esclavisa en un dia tant solemne y destinat á divertir-se?

¡Adios, vetlla felis, que debia passar al costat de mos pares y germans, sentint contar á mos avis, asseguts á la vora del foch *Lo naixement del Jesuset*. La vinguda dels reys y altrás rondallas propias de tal dia!

En lloch de sentir rondallas, d' anar á veure pessebres y de menjar torrons, vetllaré als malalts, faré companyia á aqueixos ángels de la caritat, qu' ho abandonan tot, casa y familia, pera cuydar ab santa abnegació als infelissos desheretats de la sort.

Tocaren las deu del vespre, y atravesant los carrers y plassas de la ciutat en mitj del bullici, vaig trucar á la porta del Hospital. Aquesta va obrirse, tornantse á tancar una vegada vaig ser á dins.

¡Quin contrast tan gran! D' un costat l' alegria, los carrers plens de gent; d' altre la tristesa! En l' hospital dins d' una sala illuminada per débil llum, malalts patint, alguns d' ells agonitsant; y mentres tant arriba confús ramor produhit per las cançons dels qu' aprofitan tal festa!

Vaig pujar á la sala, á enrahonar ab sor Maria, tendra nena de divuyt anys, que renunciando al món y á sos plahers, s' havia convertit en germana de la Caritat.

—¿Qué hi há de nou?—vaig dirli.

—Sols—me respongué—un pobre nen qu' han dut aquesta tarde atropellat per un cotxe.

—¿Quin número té?

—Lo setze.

Me dirigí al llit indicat y, efectivament, hi havia un hermós nen de vuyt á deu anys, que, anant per

CÁPSULAS MORRUOL TÓNICH RECONSTITUYENTS

DEL DOCTOR PARELLADA

compuestas de Morruhol (principi actiu del c. de fetje de bacallá)

PEPTONAT DE FERRO ó HIPOFOSFITOS DE CALS Y SOSA

La gran popularitat que en poch temps han lograt las Cápsulas del Dr. Parellada y l' ús constant que 'n fan los metjes, son lo millor testimoni d' aquet remey eficaç y conegut ja en tot Espanya.

LAS CÁPSULAS TÓNICH RECONSTITUYENTS

s' administran ab éxit en las clinicas de la Casa de Misericordia, Casa de Caritat y en los hospitales de Santa Creu y del Sagrat Cor, ahont han substituit ab ventatja al oli de bacallá, de tant difícil y repugnante administració.

Preu de la caps de 40 cápsulas, pessetas 2'50. Venta al engrós, farmacia d' Eseribá (Fernando VII): á la menuda, en todas las farmacias

lo carrer, havia sigut atropellat per un carruatje. Prompte vegí qu' aquell infelis arribaba á sa última hora.

¿Cóm havia succehit la desgracia? Ningú ho sabia.

Surtia d' una casa; venia tal volta de véurer un pessebre; al atravessar lo carrer, potser anaba distret pensant en la fira ó en lo que acababa de véurer, quant fôu atropellat per una luxosa carretela: lo nen, ab desgarradors ays clamant auxili, y lo cotxe arrencá á córrer vertiginosament á risch de fer un nou atropello. Lo nen fôu recullit y conduhit al hospital y allí se li fêu la primera cura; pero ja era inútil, no s' salvaria; ja no hi hauria mes Nadals per ell.

L' infelis també havia vist sas ilusions fallidas. No sé perquè vaig commôurem al véure'l y los ulls se'm cubriren de llágrimas. La ciencia era impotent pera salvar de la mort á aquell nen. Ab los ulls fixats en un S. Cristo colocat en la paret, semblaba preguntár al Creador del món: —«Dèu meu, ¿qué t' he fet jo que aixis me tractes?»

Los pobres pares que potser li tenian preparat un pessebre pera sorpéndrel al arribar á sa casa, ¡tot destruhit! La tristesa en lloch de l' alegría; llágrimas als ulls en lloch de sonris als llavis!

Havia tocat la mitja nit; estava dins mon quarto sol, mitj adormit, pensant en lo sufriment d' aquell pobre nen que tot just veyá 'l món ja Deu se l' enduya, quant sor Maria entrá á buscarme.

—¿Qué hi ha, germana?—vaig dirli.

—Lo nen del número setze desvarieja.

Vaig alsarme correns, vaig entrar en la sala, y efectivament, en mitj d' un silenci, turbat tant sols pe'l confús ramor que venia del carrer, se sentia la veu apagada del nen.

—Qu' es bonich, pare... 'l que t' n' Lluisset... Mira 'l Nen... la mula... los reys...—

Sa fantasia sommiaba ab un pessebre.

Aquella escena va commôurem. Vaig retirarme y sor Maria digué:

—Y bé ¿no hi há esperansa?

—Ni una, dintre poch ja haurá finat.

Sos ulls també deixaren caurer duas llágrimas. A tots nos dolia la mort del pobre nen.

A las sis del dematí las campanas del Hospital doblaren á mort. La ciutat s' aclaria y encar sonaba 'l ramor del bullici produhit pe'ls mortals que havian passat felís la nit de Nadal.

La campana de la porta doná una batallada: al poch rato, un home jove encara, ulls enfonsats y roijos pe' l plor, entraba en mon quarto.

—Lo nen del número setze ¿cóm está?—va dirme ab veu temblorosa.

—¡Mort!—vaig contestarli senyalantli un cadavre que, conduhit per dos homes y acompanyat per sor Maria ab lo mocador als ulls, passaba pe'l corredor.

L' infelis pare (puig ho era del pobre nen) caigué desvanescut en terra, en tant que una veu que desde 'l carrer venia, cantaba:

La nit de Nadal
n' es nit d' alegría;
pren filosa y fús;
dóna un tom per sila.

¡Quin contrast! L' alegría al carrer, lo plor y 'l dolor en aquella cambra.

Al arribar á casa, encara no podia apartar de ma pensa al pobre nen y á son pare que d' una manera tant trista havia passat la nit de Nadal.

JOSEPH ESOL.

REUNIONS PARTICULARS

CASSINO ARTESÁ.—Lo passat diumenge 13, tingué lloch en aquesta Societat graciense una notable funció, posantse en escena lo preciós drama *Lo lliri d' aygua*, baix la direcció del Sr. Ferrán.

Lo desempenyo sigué bo, distingintshi especialment la Sra. Rodés en la part de Angela y la nena C. Llonch que fêu una Riteta encantadora. Participaren també dels aplausos de la distingida concurrencia los Srs. Callis y altres de qui sentim no recordar 'ls noms.

Pera lo próxim día 25 está anunciada una variada funció á benefici de varis sócis de la secció dramática.

LA SARDANA.—En lo mateix día tingué lloch en aquesta Societat una funció composta de las pesas *De potencia á potencia* y *Un beneyt del cabàs*, distingintshi en aquesta última la Srta. Varela y los Srs. Batlle, Monjunell, Ripoll y Piqué.

Després de la representació hi hagué lo acostumat ball de Societat.

ROGER DE FLOR.—Diumenge últim á la tarde aquesta important Societat, després de una escullida sinfonia á cárrech del Sr. Camaló, posá en escena las dugas pessas *Parada y fonda* y *Las dos joyas de la casa*.

La direcció estigué á cárrech del Sr. Serrat y los principals papers confiats als Srs. Beca, Saez, Jossende, Armó y Carné, quins sigueren recompensats ab aplausos.

En las eleccions verificadas per aquesta Societat en aquest dia, sigueren elegits los Srs. següents:

Pera la Junta Directiva, President, D. Lluís Bracons.—Vis-president, D. Joan Juanchich.—Secretari, D. Emili Blázquez.—Visesecretari, D. Domingo Munné.—Caixer y Contador, D. Joseph Costa.—Vocals, D. Joan Prats.—D. Lluís Ariñó.—D. Francisco Pere Martí.—D. Enrich Serrat.—Comissió de Foment.—President, D. Lluís Bracons.—Secretari, D. Domingo Munné.—Vocals, D. Joan Prats.—Don Joseph Costa.—D. Miquel Rozas.

CAMPOAMOR.—En aquesta nova Societat, diumenge á la tarde se posá en escena la divertida pessa *Sebas at cap* baix la direcció del Sr. Lopez, secundantlo en lo desempenyo los Srs. Romagosa, Rodon, Amorós, Nonell, Estrada, Vila y Martinell.

Lo resto de la tarde se dedicá á ball de Societat.

LOPE DE VEGA.—Concorregudíssima com de costum se vegé diumenge á la tarde.

Las dos joyas de la casa sigué la primera de las dugas pessas que s' posaren en escena, essent l' altra *Las Carolinas* y distingintshi la Srta. P. Vila y los Srs. Oliver, Sanchez, (C. y F.), y Bosch.

Aquesta Societat prepara una notable funció pera celebrar lo primer aniversari de sa fundació.

ESPAY PER' ANUNCIS

Las obras escullidas son *En el seno de la muerte* y *Lo Cantador*; lo dia fixat es lo de Cap d' Any.

FOMENT CATALANISTA.—Aquesta important Associació donà diumenge á la tarde una de sas importants sessions íntimas.

Obrí l' acte lo Sr. Fuster qui tingué sentidas y ben espressadas frases dedicadas á la memoria del consoci y fundador Serra.

Lo Sr. Bonet donà una conferencia de propaganda catalanista, essent ab interès escoltat y molt aplaudit.

Lo Sr. Mallofré versá sobre Historia Catalana desde sos primitins temps fins á Vifred lo Pelós.

Terminá la sessió lo Sr. Vis-president ab breus paraulas, aplaudidas per la concurrencia que surti satisfeta del acte.

BERENGUER.—La acreditada Societat d' aquest nom doná en lo vespre del últiu diumenge una escullidíssima funció en la que se posaren en escena las tres pessas *La tela gallinayre*, *Un viatge de boda* y *Juanito Tenorio*.

Entre la primera y segona d' ellas s' estrená lo monólech *La mancha negra*, original del Sr. Nin y Tudó, que obtingué un éxit brillant, degut á lo commovedoras y ben exposadas situacions dramáticas en que 's troba lo personatge, sostenint l' interès sempre creixent, fins al final, qual es de un efecte grandios.

Lo jove Sr. Serrat, que 'l desempenyá, sapigué surtirsen com un verdader actor, essent encara més digne d' encomi al considerar lo difícil del género á que perteneix l' obra.

En justa recompensa rebé, junt ab l' autor, una carinyosa ovació que 'ls féu la escullida concurrencia que omplia la sala.—J. XIMENO.

SALÓ DE DESCANS

Preguem á tots nostres companys de la prempsa que 's fixin en los documents que publiquem avuy referents al Certamen teatral catalanista, y que se servescan donar publicitat al acort prés respecte á la ampliació del plasso d' admisió d' obras.

** Lo primer vespre que 's va posá en Novetats lo drama *Los pastorcillos*, van succehir dos accidents desgraciats. Va trencarse un filferro del dragó en que baixa Satan al comensar, cayent sobre 'l Sr. Tutau lo trasto que figura l' dragó y l' actor que debía baixarli y pegantli un cop tan fort, que li va fer una bona contusió, á mes de trencarli lo tornell d' un peu; en termes que fou precis trasladar al pacient á son domicili, ahont li van examinar la part trencada y proceder immediatament á la curació que desitjem siga rápida y completa.

També la Sra. Parreño va caurer desde un objecte elevat de tramoya, fentse mal ella y un maquinista que va lograr sostenirla.

** No publiquem avuy la carta de S. Andreu per ser llarga; pero, estractantla, debem consignar que *La muerte civil* va ser en dit teatro un éxit per la companyia, distingintshi notablement lo Sr. Panadés y mereixent tots los artistas molts aplausos y

los honors del prosceni. La pessa *¡Diners ó la vida!* va ser molt ben rebuda y va divertir extraordinariament, poguent lo públich apreciar tots los xistes, porque la execueió va resultar ben cuidada á pesar de la complicació qu' ofereixen algunas escenas en que hi intervien nou ó deu personas que parlan á la vegada. Segons nostre corresponsal, *¡Diners ó la vida!* es un animat quadro de costums, digne d' aplauso.

Certamen teatral catalanista

Composicions rebudas en Secretaria:

N.º 7. CAP Y COR, comedia en tres actes y en vers. Lema: (No 'n té).

N.º 9. LOS PAPERS DEL AUCA, comedia en 2 actes y en prosa.

N.º 10. ¡VIA FORA!, ensaig dramátich en un acte y en vers.

Las candidaturas proposadas pe 'ls autors pera formar part del Jurat, son las següents:

1.ª D. Frederich Soler, D. Conrat Roure, don Joseph Roca y Roca, D. Joaquim Riera y Bertran y D. A. Guasch Tombas.

2.ª D. Frederich Soler, D. J. Riera y Bertrán, D. Angel Guimerá, D. J. Roca y Roca y D. Julio Guibernau.

S' admeten composicions fins lo día 29 de Febrer próxim.

Barcelona 23 Deseembre 1891.—Per la Redacció, lo Secretari, JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

CAVILACIONS

XARADA

Lletra consonant es prima,
la segona es musical;
tres dos invers, apellido
de un escriptor catalá,
y 'l Tot ho es de un poeta
y cómic molt popular.

F. A. y G.

ENDEVINALLA

Si no fos jo no hi hauria
pas idioma catalá
y en las casas no hi veurias
balcó per' podé guaytar.
No hi hauria religió,
ningú pendria café,
y creu be que, á no ser jo,
ni ensumarias rapé.

ESPANTA BOLITS.

Las solucions anirán, ab las del anterior, la setmana entrant.

Correspondencia particular

F. Torras y J. Feliu: gracias; los desitjem lo mateix. Lo *Judici* mirarem d' arreglarlo.—E. Torrents: Ja ho examinarem.—Pep Aurell: per ara no.—Joseph Burgas: no'ns desagrada la faula.—Un polítich: deurá ser polítich; pero no traviesso matemátich.—L. Prustell: reprobat.—Senyors Vallcorba y Rocabert: gracias. Lo ser autor dramátich dú mes espinas que flors.

Bussó, carrer de la Unió, 2.

Tipografía Susany y Companyia, Muntaner, 36.

PREUS

de tarifa pera publicar anuncis en aquel periodich

Tot lo peu de plana.	dos pessetas per inserció
Dos anuncis en plana.	una » » » »
Tres anuncis en plana	75 céntims » » »
Fent l' inserció per un trimestre s' hi fa rebaixa	

PAPER DE FUMAR PLANAS

Marca registrada

Depósito: Unió, 2.—BARCELONA

LO TEATRO CATALÀ

PERIÓDICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIOS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

Prospecte pera l' any 1892

Avuy que, á forsa de constancia y ajudats per lo favor del públich, nos trovem ja en lo cas d' entrar en l' any tercer de vida periodística, tenim una gran satisfacció en manifestar que lo temps transcorregut desde la publicació del primer número, dóna á compèndrer que un setmanari de la classe especial á que perteneix Lo TEATRO CATALÀ, es de verdadera utilitat si no s' aparta del camí d' independència que 'l guia y que pot ser profitós en primer lloch per la escena catalana y en segon per las Bellas Arts en general; cosas abduas que han de contribuir á que 's tinga en consideració nostra benvolguda patria.

Basta fullejar la colecció de la publicació que sostenim, pera convèncers de que las miras de la Direcció y de la Redacció s' han dirigit sempre á sostenir ab decoró 'l lema que serveix de bandera á una y á l' altra; y no es difícil, per consegüent, atinar en quina ha sigut la verdadera causa de la aceptació creixent que nos han dispensat los amants de la poesia, la música, la pintura y la escultura de la regió d' Espanya que ostenta ab gloria l' escut de las quatre barras.

No debem ser pas nosaltres qui tractem de referir lo qu' hem fet en pró de nostra literatura dramática: los aficionados als assumptos teatrals de Catalunya ho han pogut apreciar; y es segur que, si s' hi fixan, recordarán la preferència que donem á tot lo que importa als estrenos y á la marxa que convindria 's dongués á las representacions, com també haurán vist l' afany ab que parlem dels éxits qu' obtenen en diferents teatros d' altrás regions y del extranger, artistas que son nostres paisans; l' empenyo ab que desitjem véurer acabadas las dissidencias que existeixen entre catalanistas d' opinions diversas; lo que fem pera insertar en nostras columnas poesias de verdader mérit y de celebrats

escriptors á qui donem la preferencia pera constituhir ab sas inspiradas concepcions lo «Repertori selecte,» sense desdenyar per aixó treballs d' altres poetas que tenen disposició pera 'l cultiu de la poesia regional.

No es gens dubtós que composta ab treballs de semblant naturalesa la part fonamental del periódich y alternanthi, com se fa, articles de varietats, noticias artísticas, apuntes biográfichs y retratos d' artistas catalans, ó d' extrangers que en Barcelona 's presentan, y no careixent al mateix temps de variada secció recreativa ó de cavilacions, podiam esperar bona acullida.

Y aixís ha estat, augmentant constantment la suscripció y la venda setmanal sense haver de recórrer may á *il·lustrar* nostras planas ab grabats quin atractiu no es per cert en general lo mérit artístich ó ab vers y prosa de doble sentit, cosas impropies sempre de personas serias y á voltas inconvenients per la majoria ó per la totalitat dels lectors.

Aixís pensem, donchs, continuar durant l' any tercer, que comensará ab lo número 60 lo próxim dissapte 2 de Janer: y en lo curs del any nou, atenent al augment de tirada que tindrem pera servir las suscripcions, venda, cambi y compromisos, farem extensius nostres cuidados á la part que se refereix á la publicació de anuncis industrials; á qual efecte lo periódich, sense augment de preus, tindrà dotze planas en lloch de vuit, además del folletí, donantse com á cubertas en paper de color quatre d' aqueixas planas que serán destinadas á la inserció d' anuncis ab ventatjoses condicions. Aqueixas cubertas anunciadoras tindrán la ventatja de ser llegidas ab preferencia y conservadas, porque periódicamente podrán obtenerse varis regalos per medi de sa presentació.

Recomanem, donchs, als senyors anunciantes

aqueixa reforma ab que innovarem Lo TEATRO CATALÁ, porque estem persuadits que 'ls anuncis, tal com se publicarán, han de resultar de utilitat y ab verdadera economía.

Apart d' aixó, nostre setmanari seguirá fent tot quant consideri convenient al foment del teatro regional; portará á efecte l' anunciat Certamen teatral catalanista, cuidarà ab carinyo las funciones de societats particulars que tant nos honran; prosseguirá regalant per folle-

tí obras inéditas y estrenadas ab verdader éxit, y procurará dedicar preferent atenció á la part de grabats, á fi de que vagi sempre en augment la importancia ja lograda y pera no pérdrer las simpatías que 'ns han demostrat y de que 'ns donan seguidas probas, aquellas personas que 's desvetllan pe 'l millorament, no ja sols de las cosas artísticas, sino per tot lo que pot fer recobrar á Catalunya los millors temps de sa enve-
jable historia.

Mostra de grabats

CONDICIONS DE LA PUBLICACIÓ

Lo TEATRO CATALÁ surtirá puntualment cada dissapte, venentse en los principals kioskos y en teatros.

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . . . . una pesseta trimestre.
Fora. . . . . 1'50 » »

ULTRAMAR

Semestre. . . . . 7 pessetas.
Un any. . . . . 12 » »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . . . 10 céntims.
Id. atrassat. . . . . 15 » »

Punts de suscripció:

Administració, Diputació, 125, 2.º 3.º
Relotjeria de Ximeno, Unió, 2, botiga.

PREUS DELS ANUNCIS PER CADA INSERCIÓ

1.ª plana. . . . 10 anuncis en total, á 2 ptas. un
2.ª y 3.ª plana 12 » » á 1 » »
4.ª plana. . . . 12 » » á 1'50 » »

PER UN TRIMESTRE, Ó MÉS HI HA REBAIXA

Administració especial pera anuncis:

Unió, 2, botiga

NOTA.—Hi ha bussó al carrer.

PAGO ADELANTAT